

Partinin Çizgisi İçin En Yüksek Seviyede Sorumluluk Almak

09.10.2014 • DKP ABD Belgeleri • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıdaki makale 9 Ekim 2014 tarihinde revcom.us - Revolution Newspaper web sitesinde yayınlanmıştır. DKP ABD belgeleri arasında “Sorumluluk Almak” kategorisinde yer alan bu belgenin çevirisini okurlarımızın dikkatine sunarız.

Kaynak için bkz: [Taking Responsibility for the Line of the Party—At the Highest Level \(revcom.us\)](#)

Yakın zamanda birinin Devrimci Komünist Parti'ye (DKP) katılmanın ne anlama geldiğini sorduğu bir tartışmadaydım. Bu soruyu cevaplayarak başlamak istiyorum çünkü geçtiğimiz birkaç yıl içerisinde bu sıçramayı gerçekleştirdim. Ek olarak, herkesi Lenny Wolff'un “[Devrim Yapmak İçin Neden Kesin Olarak Öncü Bir Partiye İhtiyacımız Var?](#)” adlı makalesini okumaya teşvik ediyorum, çünkü bu bir öncü partinin bilimsel önemini çerçevesiyor.

Birincisi, Partiye katılmak ideolojik bir kopuştur; tam bir komünist olmak ve kendini öncü partiye tabi kılmak anlamına gelir. Bu yaşam boyu bir bağlılıktır ve hafife alınacak, öylesine yapılacak bir şey değildir. Ancak, hayatınızın devrim yapmaktan ve tüm insanlığın kurtuluşuna en üst düzeyde katkıda bulunmaktan daha önemli olabileceği hiçbir şey olamaz. Herkesi, [Devrimci Komünist Parti ABD Tüzüğü](#)'nü okumaya ve bu tüzükten ilerlemeye teşvik ediyorum, çünkü bu tüzük, öncü bir partide olmanın ne anlama geldiğine derinlemesine giren bir belgedir.

Bir saniyeliğine gerçek bir devrimin ne anlama geleceğini -aslında dünya halklarının maruz bırakıldığı muazzam ızdırabı ve dehşeti sona erdirebilmeyi- düşünün, çünkü yapılması gereken şey budur. Partinin doğru bir şekilde vurguladığı gibi, devrimci parti olmadan devrim olmaz.

Partide olmak, bir bütün olarak Parti çizgisinin ve Parti saflarının sorumluluğunu almak demektir. Tüzüğün belirttiği gibi: “Partinin çizgisi, komünizmin (en kapsamlı anlamda komünist

teorinin) bilimsel yöntemini ve bilgi gövdesini kavramasından; bu teorinin gerçeğe uygulanması ve bu uygulamadan kaynaklanan temel ilkeler, strateji ve siyasetlerden oluşur.” Bu yüzden, bir bütün olarak Parti çizgisinin sorumluluğunu üstlendiğinizde, bu Partinin devrimci yolda kalıp kalmayacağına dair sorumluluğu da aldığınız anlamına gelir; bu Partinin gerçekten nesnel durumun sınırlarını zorlayıp zorlamadığının ve devrimci bir durumun ve devrimci bir halkın milyonların içinde ortaya çıkmasını mümkün olan en büyük ölçüde hızlandırıp hızlandırmadığının sorumluluğunu aldığınız anlamına gelir. Bu, Partideki herhangi biri için en yüksek ve en önemli sorumluluk düzeyidir.

Bunun bir parçası olarak, Parti içinde olmakla ilgili beni en çok etkileyen şeylerden biri, Parti çizgisinin sorumluluğunu **tamamen farklı bir düzeyde** üstlenmenin ne anlama geldiğidir. Partide, sizler bilgi zincirinin (bilim insanlarından oluşan bir ekibin) bir parçasısınız, ona sürekli olarak katkıda bulunursunuz, onunla boğuşursunuz ve dünyayı dönüştürmek için onu kolektif bir şekilde kullanırsınız... ve teoriyi bu süreçten çıkarırsınız (Dünyadaki diğer gelişmeler ve değişimlerle birlikte), ki “teori/pratik/teori” dinamiği dediğimiz şeyin daha geniş bir sürecinde devam eder.

Bu, her şeyden önce toplu olarak tartışılır, ancak aynı zamanda bir rapor sistemi aracılığıyla yapılır. Bu aynı zamanda Parti *Tüzüğü*nde de anlatılmaktadır. Ve aslında rapor yazmak, daha bilimsel olma sürecinin bir parçasıdır: Geri adım atarsınız, yaptığımız işe bakarsınız, yaptıklarımızı sistematikleştirirsiniz ve bunun içinde önemli eğilimleri ve modelleri ararsınız. Sorular sormalısınız: Bu uygulama devrim için genel stratejiyi ne kadar yansıtıyordu? Mümkün olduğunca sınırları zorladık mı? Hem niteliksel hem de niceliksel gelişmeler nelerdi? Eksiklikler varsa, bunları belirlemeli ve nedenleriyle boğuşmalısınız. Neyle karşılaştık? Neyi anlamadık ya da neyi yanlış anladık? Objektif miydi, yoksa çizgiyi gerçekten maksimize edip mümkün olan en yüksek dereceye kadar kullanamamaktan kaynaklanan subjektif unsurlar var mıydı?

Aynı şekilde düşünme biçimleri üzerine de çalışmalısınız -bu da sorumluluk almanın bir parçasıdır- devrim için genel stratejiye doğru fırsatlar ve alanlar yaratırken, siz tikel bir meseleyle uğraşsanız dahi, daha geniş anlamıyla Partinin yaptığı iş budur.

Uygulamamızı özetlemenin yanı sıra, sahadaki eğilimleri ve ulaştığımız insanların düşüncelerindeki engelleri, halkın farklı kesimleri arasında konuşulması veya kopulması gereken ideolojik ve metodolojik meseleleri özetlersiniz. İlk etapta devrimin maddi temelini tutan objektif gerçeklikte daha büyük hareket ve dinamikleri özetlersiniz.

Rapor yazarken, dikkat ettiğim bir şey, bunun objektif gerçekliği yansıttığından ve bazen içeriye sızan siyasi hakikatleri yansıtmadığından emin olmaktır (bir başka deyişle, kulağa hoş gelen ama aslında gerçeği yansıtmayan saçmalıklar yaratmak) -kendinizi gerçekliğe dayandırıp dayandırmadığınız gerçekten önemlidir ve tüm Partinin- bu daha geniş kolektif süreçte- gerçekliği mümkün olan en derin seviyede bilimsel olarak anlayarak gerçekten ilerleyebilmektir. Hakikat -o noktadaki anlayışımızın en derinine kadar- gerçekten önemlidir.

Tüm bunların sistematik olarak yapılması gerekiyor, çünkü bu daha büyük bir süreci besliyor. Ve gerçekten de yapabileceğiniz en yüksek düzeyde katkıda bulunmak için mümkün olduğunca çok sentezlemeye çalışırsınız. Meselelere bu şekilde yaklaşarak, aslında bilimsel bir yöntem ve yaklaşım geliştirdiğimi fark ettim. Sadece çizgiyi uygulamanın ne gibi bir fark yarattığı açısından değil, aynı zamanda gerçeklikteki temel eğilimleri çok daha canlı bir şekilde, daha iyi öğrenip sentezleyebilmek için bu gerekli. Bu bilinçli bir yöntem ve yaklaşım olarak gerçekliğe dayalıdır. Bu da çizginin sorumluluğunu giderek daha yüksek bir seviyede alabilmeye katkıda bulunur.

Bununla bağlantılı olarak, gerçekliğin kendisini daha derinlemesine anlamaya ve dönüştürebilmek için bu disiplinli kolektif sürecin bir parçası olmanın önemini daha derinden anladım. Öncü bir partide Demokratik Merkeziyetçilik, dünyayı tanımanın ve değiştirmenin gerçekten en iyi yoludur. Tüzükte bir *bilim insanları ekibi* analojisi kullanılıyor: “Parti birimleri, bilimsel ekipler şeklinde işlev görmelidir, meşgul oldukları maddi gerçekliğin karakteri ve dinamikleri üzerinde güçlü bir mücadeleye dalmak, daha sonra bu gerçekliği dönüştürmek için sonuç analizini uygulamak ve sonuçları aynı yönelim ve yöntemle iyice özetlemek ve partinin genel bilgi ve komuta zincirinin bir parçası olarak mümkün olduğunca kapsamlı bir şekilde bunu yapmalıdır.”

Bu yolla çok daha fazlasını öğrenebiliriz: Kendinizden yola çıkmak ve esasen o aşamaya kadarki kolektif bir süreçle gerçekleştirilen bilimsel atılımları görmezden gelmek veya etrafında dolaşmak yerine, doğru olduğunu anladığınız şey üzerinde disiplinli bir şekilde kolektif olarak hareket edersiniz.

Bu yaklaşım, bu toplumda bizim nasıl eğitildiğimize -“Kimsenin bana ne yapacağımı söylemesini istemiyorum”- tarzına aykırıdır. Bu toplumda size her zaman ne yapmanız ve düşünmeniz gerektiği söylenmesinin yanı sıra, aslında bu şekilde daha az öğreneceksiniz ve bu, devrimci bir çizgi geliştirmenin kolektif sürecini de baltalayacaktır. BA, “Devrim Yapmanın Yöntemi ve Maddi Temeli” konuşmasında bundan bahseder.

O konuşmasında bahsettiği ve benim takdir etmeye başladığım başka bir nokta daha var: “Kölece olmadan, size önderlik edilmesine izin verecek kadar alçakgönüllülüğe sahip olmak” Bu sentezlenmiş önderliği, dünyayı anlayıp değiştirebilmek için ve bu önderliğe dayalı bilinçli bir şekilde hareket edebilmek için uyguluyorsunuz, bu birinci kısım. Ve bu süreçte, sentezlenmiş çizgide bir problem görürseniz veya işlerin nasıl yürüdüğüne dair bir problem görürseniz veya eğer gerçeği daha çok yansıtan şeyler, bunları gösteren başka insanlar varsa, bunun dile getirilmesi ve bununla boğuşulması gerekir. Bunlar, çok daha büyük ve kolektif bir bilimsel sürecin parçası olmak kaydı ile daha iyi bir anlayışa ve yaklaşıma katkıda bulunabilir. Ve anlaşmazlıklar olduğunda, bunu neden karşılamayı amaçladığımız büyük ihtiyacı yansıtmayacağı perspektifinden, yani tüm toplumu değiştirmek için büyük bir ihtiyaç olduğu perspektifinden, devrime elverişli bir yönde çizgi seviyesine yükseltmek için çalışmalısınız.

Gerçekleştirmek zorunda olduğum bir kopuş da, hata yapma korkusuyla -özellikle daha yüksek bir seviyede- sorumluluk üstlenmekten çekinmekti. Nasıl görüneceğimden ötürü değil; ilgili risklerden dolayı pek çok şeyle karşı karşıyayız ve işleri berbat etmeyi ya da bunu kaybetmeyi gerçekten göze alamayız. Birisi benimle bu konuda mücadele ediyordu ve “kaybetmemek için oynamakla”, “kazanmak için oynamak” arasındaki yönelim farkından bahsetti. Seçim, hata yapmak veya yapmamak arasında değil, dünyayı kökten dönüştürmek için yola çıkmak ve bu süreçte hatalar yapmak (onları en aza indirmeye çalışsak bile) ile hiçbir şey yapmamak arasındaydı. Önderliğin çizgiyi geliştirdiği ve diğer herkesin yalnızca onu uyguladığı bir parti

kültürüne sahip olamazsınız. Bu yalnızca her şeyi kemikleştirecek ve BA'nın mücadele ettiği türden dini saçmalığa katkıda bulunacaktır. Bir formül yok, gerçeği irdelemeliyiz, analiz ve sentez yapmalıyız, çok gelişmiş bir çizgide duruyoruz ancak hiçbir garanti yok ve hepimiz - bireysel ve kolektif olarak- verili bir zamanda oluşturabileceğimiz en iyi sentez temelinde (bunları sorgulamaya açık olsak da belirli temeller üzerine inşa edilmeli ve bu temele dayanılmalıdır) inisiyatif almaya cesaret etmeliyiz. Bu yaşayan bir bilimdir ve eğer yönetilmesi gereken sürece gerçekten önderlik ediyorsak, hatalar da yapacağız- ama yine de en büyük hata, o durgun su havuzunda rahat edip, arka planda uğuldayan, hayatları yok eden ve ruhları mahveden bu sisteme dünyayı olduğu gibi terk etmektir.

Dünyayı değiştirmek için sorumluluk almanın anlamı budur. Önderliğin büyük önemi vardır ve dünyada komünizmin yeni sentezini kullanan daha fazla komüniste dehşet bir ihtiyaç vardır. Dünya olduğu haliyle bir dehşettir ve bu şekilde olmak zorunda değildir. Bu, ancak devrim yapmanın ve tüm insanlığın kurtarılmasının bilimsel yöntemi ve yaklaşımı gerçekten uygulanabilirse değişebilir.

Bununla bağlantılı olarak sürekli boğuştuğum bir nokta ise, insanlık için *iki yolun* olması meselesidir. İlk yol, insanlığın kurtuluşu potansiyelinin gerçekliğiymişken, ikinci yol ise dünyadaki milyarlarca insan ve gezegenin kendisi için tüm dehşetlerin olduğu gibi kalması anlamına gelir. Devrimin önderliğinin bir parçası olarak, bu ilk yola katkıda bulunmak için elimden geleni yapıyorum. Bunun için de mümkün olan en erken zamanda devrimi yapabilmek için çalışıyorum. Ve insanlar nerede olurlarsa olsunlar, hayatlarının neyle ilgili olması gerektiğini belirleme sürecinden geçtikleri için bunu yapma sorumlulukları vardır. Bu, nasıl bir dünyada yaşamak istediğimizle doğrudan ilgilidir.